

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Gvilielmi Becani E Societate Iesv Idyllia Et Elegiae

Becanus, Gulielmus

Antverpiae, 1655

Idyllivm VI. Mycon. Lycidas, Chromis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12773

192
23
IDYLLIA SACRA.

IDYLLIVM VI.

MYCON.

LYCIDAS, CHROMIS.

Argumentum.

*Amorem impurum, execrantur; caelestem
commendant.*

AD FERDINANDVM DEL PLANO,
SOCIETATIS IESV
RECTOREM GANDENSEM.

MY. **I**Bam, quâ Grudiis sinuosus Dilia campis
Labitur, & multo conuestit gramine ripas.

Errabant circùm pecudes, porrectaque late
Pascua mille boues tondebant, mille bidentes.

Dum tacitus Superos veneror, sicut meus est mos,
Ecce tibi subter salices Lycidasque, Chromisque,

Et cantare pares, & respondere parati.

Vt Lycidas contrâ me conspicit, Huc ades, inquit,
Care Mycon: non te Chromin audiuisse pigebit.

Accedo, & socius positus in gramine iungor.
Incipiunt illi meditados dicere versus.

Sic Chromis exorsus: Lycidas sic deinde secutus.

CH. Eheu, quàm pingui taurus macilentus in her-
bâ est!

Vbera quàm referunt Corydoni sicca iuuentæ!

Impius est Corydon, nec munera ferre sacellis,

Nec curat dare vota Deo: Deus illa rependit.

LY. Incolumes pascuntur oues, capræque Menalæ.

B 4

Lac

24 G V I L I E L M I B E C A N I

Lac sub solstitium, lac frigore suppetit illi.

Reginæ Superûm nullâ non luce Menalcas

Supplicat: hæc illi Superûm Regina rependit.

CH. Iactat Damœtas sibi quæ Galatea locura est,

Et Superûm ferri demens exoptat ad aures.

At me lasciua capiant quàm verba puellæ,

Experiar rabidi dentes, precor, antè molossi.

LY. Interit indigno Nisæ deceptus amore,

Dicit & in Diuos moriens verba aspera Damon.

At similis quàm me teneat vesania, fiam

Obuius antè lupo desertis solus in agris.

CH. Accipiter nidis, stabulis lupo, improba vulpes

Cortibus infesta est; pueris amor atque puellis.

Ah sæue, ah fallax amor, ah mortalibus hostis,

Vt tua lethifero sunt illita tela veneno!

LY. Alitibus laquei, mendaces piscibus hami,

Retia cæca feris; homini metuenda voluptas.

Decipit, ac ritu prensatæ elabitur vmbra;

Corde tamen morfu vel sic ferit iccta tenaci.

CH. O quibus est primi, iuuenes, vigor integer æui,

Si studium vobis passim conquirere pulchras,

Vertite ad hanc curas, huic vos addicite seruos,

Quæ peperit Numen: quid enim formosius illâ?

LY. O quibus est florens ætas & forma, puellæ,

Mutua vos si cura tenet, studiumque procorum;

Sit, facite, ante omnes vobis in amoribus ille,

Quem peperit Virgo: quis enim tam dignus amari?

CH. Triste gregi scabies, demessis nimbus aristas,

Florenti ceraso nebula; iuuenilibus annis

Insanisse mihi. Testes sunt pascua & agri,

Quàm crebri ex imo gemius mihi pectore surgant.

LY. Dulce apibus flores, ver floribus, aura Fauoni

Purpureo

Purpureo veri; nullos experta furores

Ætas prima mihi. Nec agri, nec pascua norunt,
Quanta mihi manent ex illo gaudia fonte.

CH. Iam matura mihi vires firmauerat ætas,
Cùm nil iucundum, nisi quod me perderet, esset.
Quid volui demens? inter requiescere spinas,
Dulciaque ex ipsis extundere mella cicutis.

LY. Tertius à decimo nondum me ceperat annus,
Cùm desiderijs cœpi cœlestibus vri.

Tempore ab hoc sic ille meo sub pectore creuit
Ardor, vt æstiu maturâ luce calores.

Hei mihi, quàm breuis est quæ nobis ducitur ætas!

CH. Vt fugit, inque modum numquam reuocabilis
vndæ

Labitur! ah miseri! vix paucos fata dederunt,
Et tamen è paucis multos disperdimus annos.

LY. Hei mihi, quàm longa est ardenti cernere nomen
Vna dies! vt cor illi tabescit in horas!

Non ita purpurei, curuum quos læsit aratrum,
Deficiunt flores, tactæque vredine messes.

Finierant. Viti cygnos superasse Myconi,

Quasque nouum volucres audit ver. Tityrus, inquit,
Vsq; sibi placeat, seu fagi lentus in vmbra

Formosam doceat resonare Amaryllida siluas,
Seu dicenda suo (sed quæ legat ipsa Lycoris)

Ad Siculos fontes meditetur carmina Gallo.

Dulciùs agrestes alter non inflat auenas,

Credo equidem: sed quæ cœlestes cantat amores,

Hæc sonet, hæc nostris celebretur fistula campis.